

napomenutí,

- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem nebo přiloženou poštovní poukázkou na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol rodné číslo, konstantní symbol 1148 (v případě poštovní poukázky 1149).

- IV. Řízení s obviněným o přestupku podle § 44a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb., který měl spáchat tím, že ač byl obviněný o své povinnosti mlčenlivosti řádně poučen, zveřejnil dne 8. srpna 2018 na webovém portále [REDAKCE] komentář obsahující osobní údaje [REDAKCE] které získal z veřejně nepřístupné části trestního spisu, který byl součástí jiného spisového materiálu [REDAKCE], a to v rozsahu informace, že [REDAKCE] měla před 15 lety zkusit poprvé podat trestní oznámení o znásilnění na svého nadřízeného v minulém působišti ve [REDAKCE], dále, že ji měl státní zástupce označit jako nevěrohodnou, a že nebyl nikdo odsouzen, čímž měl porušit povinnost stanovenou v § 8b odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb.,

se v rozsahu tohoto skutku podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. zastavuje, neboť spáchání tohoto skutku nebylo obviněnému prokázáno.

Odůvodnění

Řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 44a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zveřejněním informací z trestního spisu v diskuzi na portále [REDAKCE] bylo zahájeno doručením příkazu čj. UOOU-01129/19-5 dne 22. března 2019 obviněnému, [REDAKCE]. Podkladem pro zahájení byl spisový materiál Policie České republiky, Městského ředitelství policie Brno, Oddělení analytiky a kybernetické kriminality, Skupina kybernetické kriminality, čj. [REDAKCE] dále Městského státního zastupitelství v Brně sp. zn. [REDAKCE] a dále Městského úřadu Kuřim, čj. [REDAKCE], který byl Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) doručen dne 22. února 2019. Dne 28. března 2019 byl Úřadu doručen odpor obviněného proti výše uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval ve správním řízení.

K aplikaci právních předpisů je nezbytné dodat, že dne 24. dubna 2019 nabyl účinnosti zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, který navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie, tj. nařízení (EU) 2016/679, a kterým byl zrušen zákon č. 101/2000 Sb. Podle § 66 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb. se řízení zahájena podle zákona č. 101/2000 Sb., která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. zákona č. 110/2019 Sb.), dokončí podle zákona č. 101/2000 Sb.

Ze spisového materiálu Policie České republiky vyplývá, že obviněný zveřejnil dne 8. srpna 2018 ve 14:23 a ve 14:51 hodin jako registrovaný uživatel [REDAKCE], pod článkem

s názvem „[REDAKCE]“ umístěným na webovém portále [REDAKCE] dva komentáře, přičemž jeden z nich obsahoval osobní údaje [REDAKCE] v rozsahu uvedeném ve výroku tohoto rozhodnutí. Součástí policejního spisu je i print screen obou komentářů. Zveřejněné informace měl obviněný získat ze spisového materiálu vedeného v trestním řízení pod sp. zn. [REDAKCE] a to z části, která se týkala dřívějšího řízení a byla pouze neveřejnou přílohou zmíněného spisu.

Z úředního záznamu o podání vysvětlení [REDAKCE] na Policii České republiky ze dne 3. října 2018 mj. vyplývá, že v průběhu soudního řízení vedeného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. [REDAKCE] na jehož konci byl [REDAKCE] odsouzen pro dvojnásobný přečin znásilnění, se obviněný snažil [REDAKCE] znevěrohodnit poukázáním na jinou věc, která probíhala v dávné minulosti. Trestní spis vedený u Okresního státního zastupitelství ve [REDAKCE] který se dané věci týkal, byl na základě vyžádání [REDAKCE] přílohou trestního spisu v jeho věci. Jelikož byly údaje obsažené v daném spise neveřejné, odmítl je sice Městský soud v Brně přijmout jako důkazy pro řízení s obviněným [REDAKCE] nicméně přílohou spisu zůstal, i když neveřejnou.

Dne 7. ledna 2019 podal [REDAKCE] vysvětlení na Policii České republiky, přičemž popřel, že by kdekoliv neoprávněně uváděl osobní údaje [REDAKCE] a dále se nechtěl k věci nijak vyjádřit.

Ze spisového materiálu, konkrétně z odpovědi na žádost o poskytnutí informací k webovému portálu [REDAKCE] od provozovatele tohoto portálu společnosti [REDAKCE] dále vyplývá, že účet „[REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]“ byl vytvořen uživatelem e-mailové adresy [REDAKCE], přičemž registrační údaje k této e-mailové adrese jsou následující: jméno – [REDAKCE], rok narození – [REDAKCE], pohlaví – [REDAKCE], datum založení e-mailové adresy – [REDAKCE]. Současně byly společností [REDAKCE] poskytnuty IP adresy [REDAKCE]), ze kterých bylo k předmětnému portálu v čase uveřejnění komentáře přistupováno. První dvě IP adresy jsou adresy českého poskytovatele, třetí IP adresa náleží providerům z Polska, Brazílie a Argentiny, což ukazuje na použití anonymizéru. Na základě zjištění IP adres byl Městským soudem v Brně dne 21. listopadu 2018 vydán příkaz všem fyzickým a právnickým osobám provozujícím telekomunikační činnost a poskytující telekomunikační služby na území České republiky, aby poskytly údaje o uživateli IP adres, které dodala společnost [REDAKCE]

U IP adres [REDAKCE] a [REDAKCE] byl zjištěn koncový uživatel [REDAKCE] a adresa připojení [REDAKCE]. U IP adresy [REDAKCE] byl zjištěn uživatel společnost [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] – [REDAKCE].

Dne 11. března 2019 požádal správní orgán o součinnost Policii České republiky, a to o zaslání kopie poučení [REDAKCE] o poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných v rámci vyšetřování jím spáchaného přečinu znásilnění.

Dne 18. března 2019 obdržel správní orgán od Policie České republiky odpověď obsahující kopii požadovaného poučení, které [REDAKCE] podepsal dne 11. listopadu 2016 v rámci trestního řízení čj. [REDAKCE].

V podaném odporu právní zástupce obviněného uvedl, že správní orgán vycházel z nesprávných a nepodložených skutkových zjištění, když uvedl, že zveřejněné údaje měl obviněný získat ze spisového materiálu vedeného v trestním řízení pod sp. zn. [REDAKCE], a to z části, která se týkala dřívějšího řízení a byla pouze neveřejnou přílohou zmíněného spisu. Dle právního zástupce obviněný informace ze spisu nevynášel, protože tyto informace věděl již v době, než byl spisový materiál připojen k policejnímu a posléze soudnímu spisu, protože se je dozvěděl od svých kolegů na tehdejšího pracovišti. S informací, že již [REDAKCE] má za sebou jednu trestní kauzu, kde se řešilo její znásilnění, se obviněnému svěřil např. jeho bývalý kolega [REDAKCE]. Vědělo to však více lidí na pracovišti, např. [REDAKCE] a další déle sloužící strážníci. To, že se o uvedené kauze dozvěděl obviněný ještě před tím, než byla věc postoupena k projednání soudu, může dosvědčit i [REDAKCE] předseda závodního výboru odborové organizace, které je obviněný členem. Teprve v návaznosti na takto zjištěné skutečnosti obviněný navrhoval připojení spisu Okresního státního zastupitelství ve [REDAKCE], a to ještě ve stadiu vyšetřování u Policie České republiky. To, že by se mělo jednat o informace „vynesené“ z neveřejné části spisu, je nepodložená spekulace. Závěrem právní zástupce sdělil, že obviněný zdůrazňuje, že jméno [REDAKCE] v diskuzi nebylo uvedeno a má proto za to, že nemohlo dojít k identifikování její osoby informacemi uvedenými v komentáři k článku. Případné ztotožnění její osoby mohlo být provedeno snad pouze těmi osobami, které měly tak jako tak přístup do trestního spisu, kde se však s těmito informacemi mohly samy seznámit. Rozhodně nebyla identifikovatelná širokou veřejností. Právní zástupce obviněného navrhl jako důkaz výslech obviněného.

Dne 8. dubna 2019 předvolal správní orgán obviněného k ústnímu jednání, ze kterého se ale obviněný prostřednictvím svého právního zástupce dne 26. dubna 2019 omluvil.

Dne 29. dubna 2019 poslal správní orgán obviněnému předvolání k ústnímu jednání, ke kterému se dne 15. května 2019 dostavil spolu se svým právním zástupcem. K předmětnému článku se obviněný vyjádřil tak, že v něm nezazněly žádné informace ani jméno uvedené [REDAKCE]. O tom, co tam bylo napsáno, už věděl z minulosti, před zahájením trestního stíhání s jeho osobou. Jak popsal v odporu, byl na to upozorněn kolegou [REDAKCE] a [REDAKCE] z Krajské správy policie České republiky. O této věci věděl, dá se říci, každý strážník pracující u Městské policie Brno deset let, protože s tímto přišla [REDAKCE] [REDAKCE] z bývalého pracoviště, ze kterého byla podle jeho informací propuštěna. Na uvedené skutečnosti obviněný upozornil svého právního zástupce, který s ní dále pracoval, a bylo to na jejich podnět uvedeno do trestního spisu. Trestní spis ze [REDAKCE] byl připojen k věci obviněného na jeho žádost. S těmito informacemi se mohla seznámit i široká veřejnost, protože informace byla uvedena i u soudu.

Následně správní orgán vznesl na obviněného dotaz, jak se přesně obviněný dozvěděl (co se od koho dozvěděl) o kauze [REDAKCE] na jejím předchozím pracovišti ve [REDAKCE]. Obviněný odpověděl, že než přišla [REDAKCE] do Brna, od jejích kolegů se vědělo, co se dělo na jejím předchozím pracovišti. Od svých kolegů se dozvěděl, že nařkla svého nadřízeného ze znásilnění, že toto řízení bylo zastaveno a byla vyhodnocena jako nevěrohodná. Na základě těchto informací navrhl obviněný připojení spisu Okresního státního zastupitelství ve [REDAKCE].

Dne 16. května 2019 bylo Úřadu doručeno vyjádření právního zástupce obviněného spolu s lékařskou zprávou, kterou se obviněný dodatečně omlouval z původně nařízeného ústního jednání. Ve svém vyjádření právní zástupce uvedl, že z výslechu obviněného vyplývá,

že skutečnosti uvedené v předmětném příspěvku nebyly obviněnému známy z trestního spisu vedeného Městským soudem v Brně pod sp. zn. [REDACTED]. Uvedené informace o [REDACTED] [REDACTED] kolovaly mezi zaměstnanci již od doby, kdy k Městské policii Brno přišla z bývalého působiště ve [REDACTED]. Obviněný tedy předmětné informace ze spisu nevynášel a tyto informace věděl již v době, než byl spisový materiál Okresního státního zastupitelství ve [REDACTED] připojen k policejnímu a posléze soudnímu spisu v jeho trestní věci. Informace, že již [REDACTED] má za sebou jednu trestní kauzu, kde se řešilo její znásilnění, a že byla státním zástupcem hodnocena jako nevěrohodná, obviněnému sdělil například jeho bývalý kolega [REDACTED]. Vědělo to však více lidí na pracovišti, zejména déle sloužící strážníci.

Dále ve svém vyjádření právní zástupce sdělil, že obviněný věděl o dřívější trestní věci poškozené ještě dříve než ze soudního spisu, což lze mj. prokázat i obsahem předmětného spisu vedeného u Městského soudu v Brně pod sp. zn. [REDACTED]. Byl to totiž sám obviněný, který v trestním řízení navrhol připojení spisu Okresního státního zastupitelství ve [REDACTED]. Závěr, že v předmětném příspěvku publikované informace byly informace, které v rozporu s ustanoveními trestního řádu vynesl obviněný z neveřejné části trestního spisu, je zcela důkazně nepodložený. Obviněný dále zdůrazňuje, že jméno [REDACTED] v diskuzi nebylo uvedeno a má za to, že nemohlo dojít k identifikování její osoby. Případné ztotožnění její osoby mohlo být provedeno snad pouze těmi osobami, které měly tak jako tak přístup do trestního spisu, kde se však s těmito informacemi mohly samy seznámit. Proto závěrem obviněný navrhuje, aby Úřad řízení zastavil, neboť nebylo prokázáno, že byl předmětný skutek spáchán.

K předmětu řízení lze konstatovat, že osobními údaji jsou podle čl. 4 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Na základě těchto kritérií lze tedy konstatovat, že údaje uvedené v komentáři pod článkem zveřejněným na webových stránkách v rozsahu uvedeném ve výroku tohoto rozhodnutí jsou ve spojení s obsahem článku nepochybně osobními údaji ve smyslu čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť propojením informací zveřejněných v článku s informacemi uvedenými v komentáři k danému článku nepochybně došlo k tomu, že byla [REDACTED] jako poškozená trestného činu znásilnění identifikovatelná pro řadu osob, které do té doby o této skutečnosti nevěděly.

K výroku I. správní orgán uvádí, že podle § 8b odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb. nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin vraždy, zabití, některý z trestných činů, kterým byla způsobena těžká újma na zdraví, trestný čin ohrožení pohlavní nemocí, některý z trestných činů proti těhotenství ženy, trestný čin obchodování s lidmi, některý z trestných činů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, trestný čin opuštění dítěte nebo svěřené osoby, týrání svěřené osoby, týrání osoby žijící ve společném obydlí, únosu dítěte a osoby stížená duševní poruchou nebo nebezpečného pronásledování. Tím, že obviněný připojil k výše uvedenému článku

komentář, identifikoval [REDAKCE] též jako poškozenou trestným činem znásilnění, čímž porušil § 8b odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb.

K vyjádření obviněného, že jméno [REDAKCE] v diskuzi nebylo uvedeno a má za to, že tedy nemohlo dojít k identifikování její osoby, správní orgán uvádí, že není podstatné, zda bylo zveřejněno jméno osoby. K identifikování postačí, pokud jsou zveřejněny takové informace, které si v souhrnu dokáže někdo spojit s určitou osobou. V tomto případě je nepochybné, že informace uvedené v komentáři ve spojitosti se jménem obviněného, které byly v samotném článku, identifikují osobu [REDAKCE] a to v okruhu osob, kterým jsou oba známy, a je bez významu, zda tyto osoby o skutečnostech uvedených v komentáři měly již povědomí nebo nikoli. Správní orgán v této souvislosti odkazuje též na recitál č. 26 nařízení (EU) 2016/679, který uvádí, že při určování, zda je fyzická osoba identifikovatelná, by se mělo přihlídnout ke všem prostředkům, jako je například výběr vyčleněním (tzv. singling out). I v souvislosti s tím nelze dojít k jinému závěru, než že byly v rámci příspěvku obviněného zveřejněny osobní údaje [REDAKCE].

Podle § 44a odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený jiným právním předpisem, v daném případě se jednalo o zákaz stanovený v § 8b odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb. Současně se na obviněného vztahuje i ustanovení § 44a odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb., protože přestupek spáchal veřejně přístupnou počítačovou sítí.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. postačí k odpovědnosti za přestupek zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Správní orgán na základě spisového materiálu dospěl k závěru, že jednání obviněného bylo spácháno ve formě nepřímého úmyslu [§ 15 odst. 2 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.], neboť obviněný byl dne 11. listopadu 2016 poučen orgány činnými v trestním řízení o tom, že nesmí nikomu dále poskytnout informace o trestním řízení ani osobách na něm zúčastněných, tedy věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, k osobním poměrům fyzické osoby a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku. Při stanovení správního trestu tak správní orgán přihlédl především k povaze a závažnosti přestupku, přičemž má na základě § 38 zákona č. 250/2016 Sb. za to, že závažnost přestupku zvyšuje především skutečnost, že je obviněný profesí strážník městské policie, a tak by si měl být vědom toho, co je v rámci práva přípustné a co již nikoli, a současně, že byl poučen o tom, že je vázán povinností mlčenlivosti. Závažnost přestupku snižuje především fakt, že byl zveřejněn pouze omezený rozsah osobních údajů, a to pouze u jedné dotčené osoby, a dále okruh osob, které ze zveřejněných informací mohly dotčenou osobu identifikovat. Polehčující či přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a § 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

V souladu s § 45 zákona č. 250/2016 Sb. tímto správní orgán upozorňuje obviněného, že pokud by se v budoucnu dopustil podobného jednání, hrozí mu uložení pokuty, která může činit podle § 61 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. až 5.000.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

K výroku IV. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že správní řízení bylo zahájeno též pro podezření z porušení povinnosti stanovené v § 8b odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., podle něhož osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace, na které se vztahuje zákaz zveřejnění podle § 8a odst. 1 věty druhé, pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům, o čemž musí být tyto osoby poučeny.

Správní orgán při zahájení řízení vycházel zejména ze spisového materiálu shromážděného Policií České republiky a z dokumentu (poučen ██████████ o poskytnutí informací z trestního řízení a osobách na něm zúčastněných v rámci vyšetřování jím spáchaného přečinu znásilnění), který si Úřad následně vyžádal. Ze shromážděného materiálu vyplývalo, že obviněný, ač byl o své povinnosti mlčenlivosti řádně poučen, zveřejnil na webovém portále ██████████, tedy prostřednictvím veřejně přístupné počítačové sítě, komentář obsahující informace, které získal z neveřejného spisového materiálu a které obsahovaly osobní údaje ██████████ v rozsahu, že měla před 15 lety zkusit poprvé podat trestní oznámení o znásilnění na svého nadřízeného v minulém působišti ve ██████████ dále, že ji měl státní zástupce označit jako nevěrohodnou, a že nebyl nikdo odsouzen. Proto ho Úřad v rámci vydaného příkazu shledal vinným ze spáchání přestupku podle § 44a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb. porušením § 8b odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb.

Podaným odporem byl příkaz zrušen a v řízení se pokračovalo, přičemž ze zjištěných skutečností, konkrétně z odůvodnění podaného odporu a ústního jednání s obviněným, vyvstaly pochybnosti, zda mu informace, které obviněný zveřejnil ve svém komentáři k článku na internetovém portále ██████████ byly známy ze spisového materiálu trestního řízení sp. zn. ██████████ resp. mu byly poskytnuty orgány činnými v trestním řízení, nebo zda, jak tvrdí obviněný, tyto informace získal od svých kolegů a dalších jemu pracovně blízkých osob před tím, než se s nimi seznámil v rámci trestního řízení.

Lze tedy shrnout, že na základě shromážděného důkazního materiálu není možné s dostatečnou mírou jistoty konstatovat, že obviněný skutečně zveřejnil informace, které získal z trestního spisu. Současně lze konstatovat, že by provedení dalších důkazů nevedlo k objasnění věci. Proto správní orgán došel na základě uplatnění zásady in dubio pro reo (v případě pochybnosti ve prospěch) k závěru, že nebylo v tomto řízení prokázáno, že by

obviněný svým jednáním porušil povinnost stanovenou v § 8b odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb. a tím spáchal přestupek dle § 44a odst. 1, 3 zákona č. 101/2000 Sb.

Správní orgán proto řízení dle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. v rozsahu výroku IV. tohoto rozhodnutí zastavil, neboť spáchání skutku, o němž se vedlo řízení, nebylo obviněnému prokázáno.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 10. června 2019

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru kontrolního